

ΙΔΕΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

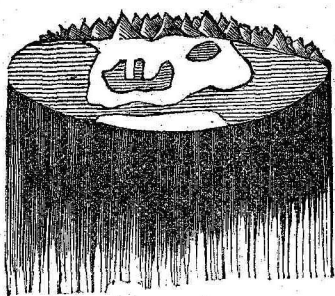
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΑΣ.

Οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται θὰ γελάσουν βεβαίως βλέποντες τὰς παρατεθειμένας ἐνταῦθα εἰκονογραφίας καὶ ἀναγινώσκοντες, ὅτι αὗται παριστῶσι τὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀρχαῖοι ἐφαντάζοντο, ὅτι εἶχεν ἡ γῆ μας· καὶ ὅμως αἱ γεωγραφικαὶ καὶ ἀστρονομικαὶ τῶν γνώσεις ἦσαν τόσον ὀλίγαι, ὥστε ἐφαντάζοντο αὐτὴν ὑπὸ παντοῖα καὶ ποικίλα σχήματα. Οὕτω λ.χ. κατ' ἀρχὰς μὲν τὴν ἐνόμιζον ὡς ἐπίπεδόν τι ἄμορφον πλέον εἰς τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἀχανές, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν πρώτην εἰκονογραφίαν.

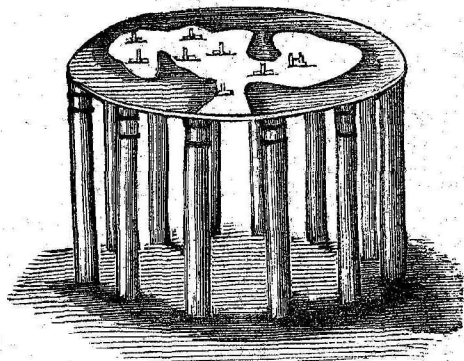
Ἡ Γῆ ἐπιπλέουσα.

Μετὰ ταῦτα τὴν ἐφαντάζοντο, πιθανὸν ἐκ τοῦ κυκλοτεροῦς σχήματος τοῦ δρίζοντος, ὡς κυκλοτερὲς τραπέζιον μὲ ρίζας καὶ ριζίδια ὑπ' αὐτό, διὰ τῶν ὁποίων συνεκρατεῖτο εἰς τὴν θέσιν της καὶ ἔμενε σταθερά, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν δευτέραν εἰκόνα.

Ἡ Γῆ μὲ ρίζας.

Οἱ ἱερεῖς τῆς Ἰνδίας καὶ ἄλλων χωρῶν ἐφαντάζοντο αὐτὴν ὡς πινάκιον ἐστηριγμένον ἐπὶ στηλῶν. Τὴν ἰδέαν ταύτην εὕρισκόμεν ἐκτεθειμένην καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἰωβ κεφ. λη'. 4—7 καὶ ἐν τῷ ρβ'. 25 ψαλμῷ.

Ἡ Γῆ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν ἱερέων τοῦ Βέδα.

«Πόσον ἀνόητοι πρέπει νὰ ᾔσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι!» ἴσως θὰ ἀνακράξῃ τις ἐκ τῶν ζωηρῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν. Μὲ τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἔχομεν γνώσεις καὶ ἰδέας περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς, βεβαίως οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι φαίνονται ἀνόητοι, παιδαριώδεις· ἀλλ' ὅμως δὲν ἀμφισβάζω, ὅτι καὶ ἡμεῖς, ἀν' ἐξῶμεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν δὲν θὰ εἴχομεν καλλιτέραν ἰδέαν ἀπὸ αὐτοῦ περὶ τούτου. Μετὰ τόσους αἰῶνας, κατὰ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἄνθρωποι εἰργάσθησαν, βεβαίως ἡμεῖς γνωρίζομεν περισσότερα καὶ ὁρθότερα ὅχι μόνον περὶ τῆς γῆς μας, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ περὶ τῆς Σελήνης καὶ ἀκόμη περὶ αὐτῶν τῶν ἀστέρων, καὶ διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἤμεθα εὐγνώμονες εἰς τοὺς καλοὺς ἐκεῖνους ἀνθρώπους τοὺς κοπιάσαντας δι' ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸν Θεόν, ὅστις νῦν δόκησε νὰ γεννηθῶμεν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι εἶναι τόσον ἀνεπτυγμέναι.

(Ἀκολουθετ.)

ΤΡΕΙΣ ΕΥΛΟΓΙΑΙ.

Ἀγαθὴ συνειδήσις, υἡγεία, καὶ χρήματα εἶναι τρία ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ τῆς θείας Προνοίας. Ἐκαστος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐργάζεται πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ τελευταίου, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέχῃ ὥστε ἡ ἀπόκτησις τῶν χρημάτων νὰ μὴ παραβλάπτῃ οὔτε τὴν συνειδήσιν του, οὔτε τὴν σωματικὴν υἡγείαν του.

Συμβουλευόμεν λοιπὸν πάντας, τοὺς μικροὺς

μας ἀναγνώστας ταῦτα : « Προσέχετε εἰς τὴν συνειδήσιν σας· διότι ὅστις χάσῃ τὴν συνειδήσιν του δὲν τῷ ἀπομένει τίποτε ἄξιον τῆρησεως. »

« Προσέχετε εἰς τὴν υγίαν σας. Ἐὰν ἔχετε καλὴν υγίαν, δοξάζετε τὸν Θεὸν διὰ τοῦτο καὶ ἐκτιμᾶτε αὐτὴν μετὰ τὴν συνειδήσιν σας· διότι ἡ υγία εἶναι ἀγαθὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀγοράζεται διὰ χρημάτων. »

« Περί δὲ τῶν χρημάτων φροντίζετε νὰ ἀποκτήσητε ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὸν βραχείαν ἐπίγειον ζωὴν σας· ἀλλὰ μὴ κάμνετε αὐτὰ τὸ ὑψιστον ἀγαθὸν σας· τὰ χρήματα εἶναι τὰ μέσα καὶ οὐχὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου· διὰ τοῦτο καὶ δὲν δύνανται νὰ τὸν καταστήσωσιν εὐτυχῇ. » « Εἶναι δυσάρεστον, ἔγραφέ ποτε ὁ βαθύπλουτος τραπεζίτης Ῥοσχίλδ εἰς ἓνα τῶν φίλων του, νὰ κοιμᾶται τις μὲ πολύκροτον πιστόλιον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν του καὶ νὰ λαμβάνῃ πολλὰς ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς καθ' ἑκάστην, μόνον καὶ μόνον διότι ἔτυχε νὰ ἔχῃ περισσότερα χρήματα ἀπὸ τοὺς γείτονάς του! »

Καὶ ἀρχαῖός τις φιλόσοφος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδωρήθη ἓν τάλαντον (6,000 δραχμῶν) ἐπιστρέψας αὐτὸ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸν φίλον του, ἔγραψε, « Ἄβε ὀπίσω τὸ ἀργύριόν σου· διότι μισῶ δωρεὰν, ἥτις μὲ κάμνει ν' ἀγρυπνῶ! »

« Ἐνθυμίσεθε δὲ καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία καὶ κλέπτει διαφθείρουσι καὶ κλέπτουσιν, ἀλλὰ θησαυρίζετε θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὐδὲν τῶν τοιούτων ὑπάρχει. »

ΤΟ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑ.

Ἰουδαῖός τις διδάσκαλος ῥώωτῆτέ ποτε τοὺς μαθητάς του, « Ποῖον ἦτο τὸ κάλλιστον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἡδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ; »

Εἰς τῶν μαθητῶν εἶπε, « Καλὴ, γεναιόδωρος καὶ αὐτάρκης διάθεσις. » Ἐτέρος, « καλὸς σύντροφος. » Τρίτος, « καλὸς γείτων. » Τέταρτος παρετήρησεν, ὅτι ἐπρωτίμα « ἀνθρώπων, ὅστις ἡδύνατο νὰ προβλέπῃ τὰ μέλλοντα. » Τελευταῖον ἡγήρηθ' ὁ πέμπτος, ὀνόματι Ἐλεάζαρ, καὶ αὐτὸς εἶπεν, ὅτι κάλλιστον πάντων ἦτο « καρδία καθαρὰ. »

Ὁ διδάσκαλος ἤκουσε πάντας, ἀλλ' ἀπεκρίθη μόνον εἰς τὸν Ἐλεάζαρ, εἰπὼν, « Σὺ ἀληθῶς περιέλαβες εἰς δύο λέξεις πᾶν ὅ,τι οἱ ἄλλοι συμμαθηταὶ σου ἐξέφρασαν· διότι, ὅστις ἔχει καρδίαν καθαρὰν, θὰ ἦναι καὶ αὐτάρκης καὶ καλὸς σύντροφος καὶ καλὸς γείτων, καὶ εὐκόλως θὰ βλέπῃ τι πρέπει νὰ κάμνῃ καὶ τὸ πῶς νὰ τὸ κάμνῃ κάλλιστα. »

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

εἰς τὸ αἰνίγμα τοῦ προηγούμενου φύλλου.

Ἔνεκα παραδρομῆς τοῦ τυπογράφου εἰς τὴν 25ην σειρὰν ἀντὶ νὰ τεθῇ

« Ἐγείναν πάντα ὑπ' ἐμοῦ βουλή σοφίας θείας, » ἐδημοσιεύθη

« Ἐγείναν μετὰ πολλῆς σοφίας. »

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι νῆσος καὶ ἀνῆκω εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ποτε ἐτέλουν φόρον εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος· ἀλλὰ νῦν ὑπεῖκω ὅλη εἰς φυλὴν ἐκτεταμένην, Ἐν Εὐρώπῃ, πλὴν ἀλλ' ὁμως ἐκ Σκυθῶν καταγομένην.

Ἄν τὸ πρῶτον κ' ἄλλα τρία κόψης ὀπισθεν στοιχεῖα, καὶ εἰδῶς ἐπιχειρήσης, τὰς χορδὰς μου νὰ κινήσης, θὰ σὲ θέλῃ ἀρμονία, ἴσως ἀρκετὰ ἡδεῖα.

Ἄλλ' ἂν τὰ τρία πρῶτα ἐκ τοῦ ὅλου ἀφαιρέσης, τὸν δὲ τόνον στὴν δευτέραν συλλαβὴν μου ἐπιθέσης, τότε τρέμε, τότε φεῦγε, ἂν πυθ με ἀπαντήσης, ἐπεὶ δὲ ἐνόσφ' μ' ἔχεις, πολυστέναικτα θὰ ζήσης.

Ἐὰν δὲ κ' ἐκ τρίτου πάλιν ἐνκοπὴν μοὶ κάμῃς ἄλλην, τότε, φίλε, θὰ με ἴδῃς, ἀπαράλλακτον τῆς Ἰδῆς, τιμωρούμενον ματαίως ὑπὸ κούφου βασιλέως.

Ἄλλ' ἂν ἡ ἀκαμπτός σου χεὶρ καὶ ἄλλην ἐπιφέρῃ ἐκκοπὴν τῆς κεφαλῆς μου, θὰ με ἴδῃς τότε· ἐν μέρε ὀπισθέντιναι ἠερῶν, προσδοκῶντα τὴν τροφὴν μου, Κ' ἔχοντα ταχεῖς τοὺς πόδας, ἀπεχθὴ δὲ τὴν μορφὴν μου.

Ἐὰν τώρα δὲν με θέλῃς γράφοντα ἀνοησίας, μὴ πολὺ, πολὺ φροντίζης τὰ περὶ ὀρθογραφίας.

Α. Π. Σ.

ΔΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνίγματος

ΣΗΟΡΟΣ—θρος—θρος—πόρος—δρός. κτλ.

Τὸ ἔλυσαν ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Κ. Χαλοῦλος καὶ ὁ ἐξ Ὑδρας Ζωὴ Δημητριάδου.

ΔΥΣΕΙΣ

ἱερογραφικῶν ἐρωτήσεων τοῦ 1876.

Τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔλυσαν ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ Μιχαηλίδης καὶ ὁ ἐκ Βόλου Γ. Παπαδόπουλος, εἰς ἕκαστον δὲ εἰδὼθ' ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ζωολογικοῦ κήπου τοῦ κ. Υαρά μετὰ ὡραίας χρωματισμένας εἰκόνας.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

—Τίς τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὑπῆρξεν ὁ κάκιστος;

—Εἰς ποῖα μέρη τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναφέρεται, ὅτι υἱὸς τις ἐνυμφεύθη τὴν μητρειάν του;

—Πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου καθ' ὅλον τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ βασιλέως Δαβίδ;